

УДК 316.77 : 070 : 654.195 : 314.743

МЕДІАПРОГРАМИ ІНТЕГРАЦІЇ МІГРАНТІВ: ВИМІР ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО РАДІОМОВЛЕННЯ ПОЛЬЩІ

Т. С. Гиріна

*Класичний приватний університет,
вул. Жуковського, 70б, Запоріжжя, 69002, Україна*

Осмилено історичний досвід створення українцями радіопрограм в ефірі польських радіостанцій. У хронологічній послідовності викладено основні етапи розвитку історії українського радіомовлення Польщі. Констатовано, що перші україномовні радіопроекти в ефірі польських радіостанцій почали з'являтися ще в середині минулого століття та були відгуком на політичні виклики сучасності. Після виникнення у 1956 р. Українського суспільно-культурного товариства україномовні радіопроекти з'явилися в Ряшіві, Щецині, потім у містах Кошалін, Ольштин та Люблін. Наступна хвиля розвитку україномовних радіопрограм в Польщі почалася в 1990-х рр. Результати дослідження також виявили, що українське радіомовлення в Польщі набагато розвиненіше, ніж польське в Україні, адже фінансування національних меншин у нашій державі нижче належного рівня. На конкретних прикладах продемонстровано, що відсутність інформаційного обміну породжує стереотипи, які негативно впливають на взаємодію двох держав.

Ключові слова: аудиторія, національна меншина, радіопроект, радіостанція, соціальна комунікація, українська громада.

Постановка проблеми. Широке підґрунтя взаємодії двох культур, держав, які поєднані географічним кордоном, давньою історією, культурним та демографічним обміном, не може існувати без багатоканальної мережі інформаційного обміну. Однак розглядати історію поступу конкретного виду медіа, як і всієї медіа системи, неможливо без усвідомлення віх його історичного розвитку, що тісно пов'язані із суспільно-політичними, економічними, соціальними аспектами життя обох країн. Саме в боротьбі, пліч-о-пліч з представниками титульної нації, в дусі взаємоповаги та взаєморозуміння можуть розвиватися медіа національних меншин, людей, які мають дві домівки та постійно намагаються зберегти власну національну ідентичність, примножити культурне надбання держави, що стала малою Батьківщиною. Аудіо-візуальні медіа в цьому аспекті покликані не лише з великою відповідальністю інформувати, а й розважати, виконувати просвітницьку та консолідуючу функцію.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретико-методологічними засадами дослідження вважаємо роботи голови Об'єднання українців у Польщі П. Тима [1, 2], заслуговують на увагу історичні розвідки О. Богуславського [3], Т. Веремчук [4, с. 210–212], Р. Дрозда [5, с. 802–811], В. Ковпак [6, с. 83–87], Н. Медведчук [7, с. 33–37], А. Сімашової [8] та ін. Причини міграційних процесів в Україні

вивчав І. Скороход [9, с. 27–32], питання української міграції до Польщі розглядає О. Ровенчак [10, с. 96–107]. О. Біляковська у своїх розвідках розкриває питання освітньої міграції до Польщі [11].

Джерельною базою розвідки стали медіа портали «Польського радіо» [12], газети для українців у Польщі «Наш вибір» [13], «Першого у Польщі українського порталу» [14], «Українського журналу» [1].

Мета статті — розглянути історичну ретроспективу польського досвіду створення українцями національно спрямованого радіоефіру, що є осередком електронного комунікування, інформування та обміну думками мігрантів із нашої держави.

Виклад основного матеріалу дослідження. Перші україномовні радіопроєкти в ефірі польських радіостанцій почали з'являтися ще в середині минулого століття. Історик та журналіст П. Тима пов'язує це з політичними подіями, які на той час відбувалися в Польщі. «Відлига 50-х років, розвінчання сталінізму у Польщі внесли корективи у національну політику держави» [1, с. 30–32]. У 1953 р. радіостанції міст Люблін, Кошалін, Ольштин, Жешув транслювали перші, поки що короткі радіопрограми українською [7, с. 33–37].

У 1956 р. польська влада дозволила національним меншинам заснування товариства. Тоді виникло Українське суспільно-культурне товариство (УСКТ), з'явилися перші україномовні тижневики, у регіонах із радіоприймачів міст Ряшів, Щецин почала долимати українська мова [2]. У червні 1956 р. у Варшаві пройшов I З'їзд Українського суспільно-культурного товариства, в якому взяло участь 239 представників української громади Польщі під головуванням С. Макуха. Відтоді за підтримки держави в регіонах почали створювати місцеві відділи товариства. Про масштаб діяльності організації свідчить хоча б те, що «в тому році сформовано 8 воєводських управ, 63 повітових і 119 гуртків, а до кінця 1958 р. — 74 повітових управ і 270 гуртків, що нараховували 7 тис. членів» [5, с. 804]. На з'їзді ж делегати поставили перед владою вимоги щодо вирішення цілої низки проблем, серед яких і «транслювання раз на тиждень по першій програмі Польського радіо передачі українською мовою» [5, с. 807].

У 1959 р. на радіостанціях Кошаліна, Ольштина, Ряшева і Любліна україномовні проекти транслювалися двічі на місяць [5, с. 809]. Журналісти місцевої радіостанції Щецина створювали 15–20 хвилинні передачі польською мовою, але присвячені українцям та подіям в Україні [7, с. 33–37]. І хоча діяльність подібних ініціатив не можна було назвати абсолютно вільною як від польських спецслужб, так і від контррозвідки радянських військ, мережа яких була досить розвиненою в країні, подібні проекти продовжували існувати.

У 1968 р. представники української громади скористалися широкою дискусією, що розгорілася в суспільстві після V З'їзду Польської об'єднаної робітничої партії. Вони, зокрема, висунули вимоги щодо «сприяння владними структурами культурно-освітній діяльності, українськомовні програми на загальнопольському радіо, припинення розповсюдження в ЗМІ та книжкових виданнях поглядів, що фальсифікують українсько-польське минуле» [5, с. 810]. Це дало новий імпульс до затвердження місця україномовного радіоконтенту в ефірі польських радіостанцій,

однак до 1980–90-х років мапа україномовного радіоконтенту складалася з декількох передач в ефірі регіональних радіостанцій. Член редакційної колегії тижневика «Наше слово» та часопису «Український альманах» П. Тима, згадуючи ті роки, констатує, що «серед національних меншин виникло чимало організацій та видань, у тому числі з'явилися нові радіо- й телепередачі українською мовою» [1, с. 30]. На початку 1990-х українська громада домоглася збільшення ефірних годин в ефірі цілої низки радіостанцій. Зокрема «Українську мову чути з 1990 року також у мовленні для закордону. На П'ятій програмі Польського радіо — «Радіо для закордону» — 1992 року створено українську редакцію, в якій працюють журналісти-українці (громадяни Польщі та вихідці з України)» [1, с. 31].

Початок 90-х років ознаменувався появою нових радіопроектів в ефірі регіональних радіостанцій Польщі, коли в лютому 1990 р. «Українське суспільно-культурне товариство» було перетворене на «Об'єднання українців в Польщі» [15, с. 502]. Відтоді «об'єднання є співвидавцем телевізійної програми «Теленовини», яка виходить в регіональному телебаченні «ТVP-3» (Польща); співпрацює з Польським Радіо, яке реалізує україномовні програми в Кошиліні, Ольштині, Вроцлаві, Кракові [16]. З 1991 р. в ефірі «Polskiego Radia Białystok» («Польського радіо Білосток», Польща) до уваги слухачів «Ukrainska dumka» («Українська думка»). Нині журналісти Є. Ризик та С. Завчук готують до виходу програму в понеділок і середу з 18:30 до 18:45, та в неділю з 08:00 до 08:30 [17].

Важливим кроком до зростання кількості та якості українського радіоконтенту в 2004 р. стало збільшення чисельності представників української громади в Програмних радах Польського радіо міст Кошалін та Ряшів. У 2005 р. окреслено підвищення уваги в своїх радіопрограмах «Radio Olsztyn» («Радіо Ольштин») до української тематики. В ефірі «Radio Kraków» («Радіо Краків») почала виходити передача «Кермеш», з'явилася спеціалізована передача в ефірі «Radio Wrocław» («Радіо Вроцлав»). Це стало можливим завдяки злагодженій співпраці української громади та Крайової ради радіофонії та телебачення [18].

Інший аспект діяльності «Об'єднання українців у Польщі» був спрямований на професійну підготовку молоді зацікавленої журналістською діяльністю. До прикладу в 2005 р. «участь у вишколах для журналістів преси взяло семеро людей; у вишколах радіожурналістів, які проводилися в Ольштині, Кракові, Білостоці та вишколах тележурналістів участь брало кільканадцять молодих українців. Частина учасників вишколів стала співробітниками тижневика «Наше слово», передачі «Українська думка» в «Radio Olsztyn» («Радіо Ольштин»), телепередачі «Теленовини», радіопередачі «Кермеш» («Радіо Вроцлав») [19]. Станом на 2005 р. системно українською мовою виходили радіопрограми в ефірі радіостанцій у Вроцлаві, Кракові, Білостоці, Кошаліні, Ряшеві, Ольштині. Ще одна програма на українську тематику польською мовою до уваги слухачів у м. Щецин.

Діяльність у сфері розширення присутності польських українців в ефірі медіа «Об'єднання українців у Польщі» вело в двох напрямках. З одного боку, активісти постійно ставили питання щодо збільшення хронометражу та кількості радіопрограм, що присвячені українській історії та культурі на національних радіоканалах Польщі, а

також в ефірі комерційних радіостанцій. Визначали перспективним напрямом «участі представників української громади в представницьких органах, які мають вплив на програмні рішення у радіо і телебаченні» [20]. З іншого боку, представники польської громади налагоджували співпрацю з медіаструктурами материкової України в напрямі «розповсюдження інформації про активність громади в медіа в Україні. Через статті у пресі, контакти з журналістами телебачення та радіо, співпрацю з керівництвом неперіодичних видань висвітлювати як поточні події, так і сторінки нашого минулого» [20]. Окремим напрямом діяльності відзначається участь журналістів з українським корінням у заходах підвищення професійної кваліфікації в Україні.

У 2006 р. в суспільстві обговорювали можливість закриття єдиної україномовної телепрограми «Теленовини» в ефірі телеканалу «TVР 3» (Польща). З метою зняття напруженості навіть відбулася особиста зустріч тодішнього посла України О. Мозика з головою Національної ради радіо і телебачення Польщі Е. Крук. Сторони «висловили взаємне задоволення з можливості українцям у Польщі та полякам в Україні оглядати телепередачі і слухати радіо рідною мовою. Регіональні радіо в Жешові, Ольштині, Вроцлаві доносять змістовну інформацію українською мовою про життя українців у Польщі та полонії в Україні, що відповідає духові Рамкової Конвенції Ради Європи про захист національних меншин» [21].

Із 29 квітня 2009 р. щочетверга о 16.45 в ефірі «Radia Orthodoxya» (Польща) почала виходити передача «Українське слово». Це була перша україномовна радіо-програма в ефірі цієї радіостанції, яку створювала молодь, що об'єдналася навколо вчителя української мови Л. Лабович. Натхненна українка створювала тексти, які потім начитували її помічники А. Репко, О. Олійник, Є. Степанюк та К. Савчук [17].

Станом на 2010 р. україномовні радіопроекти здебільшого транслювалися в ефірі таких регіональних польських радіостанцій, як «Відкриймо Україну» (Люблінська архієпархія), «Кермеш» (Радіо Краків), «Самі свої» (Радіо Вроцлав), «Скриня» (Радіо Ряшів), «Українська думка» (Радіо Білосток), «Українська служба» (Польське радіо для закордону), «Український журнал» (Радіо Ольштин), «Український радіожурнал» (Радіо Кошалін) [4, с. 210–212].

Про масштаби діяльності української громади у Польщі свідчить і той факт, що в лютому 2010 р. у польському місті Ольштин відбувся I Міжнародний телерадіофестиваль «Калиновий острів — Польща». Тоді до розгляду було подано 37 телевізійних і 18 радіопроектів за авторством як регіональних, так і національних телерадіоорганізацій, серед яких «НРКУ», «ДТРК», «Всесвітня служба «УТР», «Культура», «Крим», 20 обласних і регіональних державних телерадіокомпаній. Крім учасників з України, свої роботи подали журналісти з Польщі та України. Найкращою серед радіопроектів тоді було визнано роботу «від «Польського радіо Білосток» та «Польського радіо Ряшів». Володар Гранпрі С. Савчук представив програму «Таку гарну мали ми церківку...», у якій розповідалося про нищення православних храмів польською довоєнною владою. Міжнародне журі під головуванням досвідченого журналіста «Польського радіо Ольштин» М. Борсяка, прослухавши близько двадцяти радіопередач, одногосно вибрало матеріал білостоцького журналіста» [22, с. 6].

Про успіх заходу свідчить той факт, що вже за рік, 2–9 травня 2011 р. в м. Кентшин (Польща) відбувся II Міжнародний телерадіофестиваль «Калинові мости», а 4–11 червня 2017 р. такий захід проведуть вже у восьме [23]. Іншим просвітницьким заходом став конкурс «Мій Шевченко», який провела у 2014 р. Головна управа Об'єднання українців у Польщі, куди серед інших запрошували до участі авторів радіорепортажів на теми, що дотичні до життя та спадку великого Кобзаря [21].

Однак такі перемоги голова Об'єднання українців у Польщі П. Тима не називає системними, адже для усвідомлення місця україномовного радіоконтенту в системі загальнодержавного польського радіомовлення варто розібрати його структуру. «Передачі на радіо та ТБ є складовою польських громадських медіа, що, з одного боку, дає можливість існування (закон про громадські медіа, європейські норми), а з іншого — створює залежність від політичних коливань, яким піддаються громадські ЗМІ» [1, с. 30–32]. Сучасна структура радіомовлення Польщі зазнала перекоосу в бік національних радіостанцій, які прийшли на зміну місцевим мовникам. Інформаційна централізація призвела до згасання інтересу до мовлення національних меншин, серед яких і українська.

Натомість з'явилися нові види комунікації, які доступні сучасникам, відтак україномовне радіо Польщі пішло в інтернет. Сучасна система українського радіоконтенту тут як і колись представлена набором окремих радіопрограм в ефірі польських радіостанцій, українськими годинами на першому радіо для мігрантів у Польщі «Imigradio» та масивом лише інтернетівського радіоконтенту.

Висновки. Разом з українцями, які протягом десятків років намагалися побудувати власне життя вдалині від Батьківщини, вже понад півстоліття формується система українського радіомовлення в Польщі. Прив'язані до політичної погоди, технічного поступу перші радіопроекти від 1950-х до сьогодення пройшли великий шлях розвитку, який ознаменувався еволюцією політичної, суспільної, медійної думки не лише Польщі, а й України. Фактично на стику двох держав українці змогли не лише зберегти власну національну ідентичність, а й примножити культурні здобутки країни, яка за роки стала для них рідною. Завдяки невтомній праці громадських активістів, які стояли на вістрі політичних змін, Українське суспільно-культурне товариство, а сьогодні Об'єднання українців у Польщі завжди ставило на найвищому для себе рівні питання медійної підтримки власних співгромадян. Завдяки цьому практично кожне десятиліття подарувало радіомовленню нові проекти, і навіть в найскладніші роки вони не зникали повністю, а лише чекали слушного часу, щоб гучніше заявити про себе.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тима П. Медіа меншини над Віслою. *Ukrainiński Żurnal*. 2010. № 7. С. 30–32.
2. Тима П. Як формувалась українська меншина в Польщі? [Електронний ресурс]. 2016. URL: <http://naszwybir.pl/yak-formuvalas-ukrayinska-menshyna-v-polshhi/>.
3. Богуславський О. В. Преса міжвоєнної української еміграції в Європі 1919–1939 рр.: національно-патріотична дискусія : автореф. дис. ... д. соц. ком. : спец. 27.00.04 «Теорія та історія журналістики». Київ, 2008. 38 с.

4. Веремчук Т. Україна — Польща: міжкультурна комунікація через ЗМІ діаспори. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 2010. № 21. С. 210–212.
5. Дрозд Р. Українське суспільно-культурне товариство у Польщі в 1956-1990 рр. Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. 2006–2007. № 15. С. 802–811.
6. Ковпак В. Екранна публіцистика кіно української діаспори як інформаційно-комунікаційний канал. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2013. № 3–4 (15–16). С. 83–87.
7. Медведчук Н. Участь громадських організацій в українсько-польських культурних стосунках: історія і сучасність. Етнічна історія народів Європи. 2011. № 11. С. 33–37.
8. Сімашова А. І. Мас-медіа Італії в контексті глобалізаційних процесів : дис. ... канд. соц. ком. : 27.00.04. Львів, 2016. 237 с.
9. Скороход С., Безух В. Причини міграційних процесів в Україні. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. 2009. № 11. С. 27–32.
10. Ровенчак О. Українська міграція до Польщі та Греції в системі класифікації міграцій. Вісник Львівського університету. Серія соціологічна. 2012. № 6. С. 96–107.
11. Біляковська О. Освітня міграція українців до Польщі [Електронний ресурс]. 2011. URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/19424/1/101-Bilyakovska-292-293.pdf>.
12. Андрухович Т. Українські трудові мігранти — це унікальний шанс для Польщі [Електронний ресурс]. 2016. URL: <http://www.polradio.pl/5/119/Artykul/242134>.
13. Сайт газети для українців у Польщі «Наш вибір» [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: <http://naszwybir.pl/>.
14. Сайт Першого у Польщі українського порталу «Harazd.net» [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: <http://www.harazd.net/>.
15. Антипова О. Об'єднання українців у Польщі. Енциклопедія історії України : у 10 т. Т. 7. Київ : Наук. думка, 2010. С. 502.
16. Інформація щодо 50-ї річниці зорганізованої діяльності українців в Польщі [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: http://www.oup.ukraine.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=151&Itemid=106.
17. Сайт українського часопису Підляшшя “Над Бугом і Нарвою” [Електронний ресурс]. Більськ-Підляський, 2017. URL: http://nadbuhom.pl/page_rtv.html.
18. Офіційна сторінка об'єднання українців у Польщі. Внутрішні проблеми організації [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: http://www.oup.ukraine.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=33&Itemid=54.
19. Офіційна сторінка об'єднання українців у Польщі. Молодь і молодіжні проекти [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: http://www.oup.ukraine.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=30&Itemid=51.
20. Офіційна сторінка об'єднання українців у Польщі. Видавнича діяльність і засоби масової інформації [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: http://www.oup.ukraine.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=43.
21. Офіційна сторінка об'єднання українців у Польщі. Новини від Посольства [Електронний ресурс]. Варшава, 2017. URL: http://www.oup.ukraine.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=123&Itemid=67.

22. Мігус С. “Калиновий острів — Польща”: ближче до європейського суспільства. Наше слово. 2010. № 12. С. 6.
23. Міжнародний телерадіофестиваль “Калинові мости” [Електронний ресурс]. Ольштин, 2015. URL: <https://www.facebook.com/Міжнародний-телерадіофестиваль-Калинові-мости-883122225093241/>.

REFERENCES

1. Тума, Р. (2010). Media menshyny nad Visloiu. *Ukraiński Žurnal*, 7, 30–32 (in Ukrainian).
2. Тума, Р. (2016). Yak formuvalas ukrainska menshyna v Polshchi? Retrieved from <http://naszwybir.pl/yak-formuvalas-ukrayinska-menshyna-v-polshhi/> (in Ukrainian).
3. Bohuslavskiy, O. Presa mizhvoiennoi ukrainskoi emihratsii v Yevropi 1919-1939 rr.: natsionalno-patriotychna dyskusii (2008). Extended abstract of doctor’s thesis. Kyiv (in Ukrainian).
4. Veremchuk, T. (2010). Ukraina – Polshcha: mizhkulturna komunikatsiia cherez ZMI diaspori. *Naukovyi visnyk Volynskoho natsionalnogo universytetu imeni Lesi Ukrainky*, 21, 210–212 (in Ukrainian).
5. Drozd, R. (2006–2007). Ukrainske suspilno-kulturne tovarystvo u Polshchi v 1956-1990 rr. *Ukraina: kulturna spadshchyna, natsionalna svidomist, derzhavnist*, 15, 802–811 (in Ukrainian).
6. Kovpak, V. (2013). Ekranna publitsystyka kino ukrainskoi diaspori yak informatsiino-komunikatsiinyi kanal. *Derzhava ta rehiony. Serii: Sotsialni komunikatsii*, 3–4 (15–16), 83–87 (in Ukrainian).
7. Medvedchuk, N. (2011). Uchast hromadskykh orhanizatsii v ukrainsko-polskykh kulturnykh stosunkakh: istoriia i suchasnist. *Etnichna istoriia narodiv Yevropy*, 11, 33–37 (in Ukrainian).
8. Simashova, A. Mas-media Italii v konteksti hlobalizatsiinykh protsesiv (2016). PhD thesis. Lviv (in Ukrainian).
9. Skorokhod, S. (2009). Prychyny mihratsiinykh protsesiv v Ukraini. *Naukovyi visnyk Volynskoho natsionalnogo universytetu imeni Lesi Ukrainky*, 11, 27–32 (in Ukrainian).
10. Rovenchak, O. (2012). Ukrainska mihratsiia do Polshchi ta Hretsii v systemi klasyfikatsii mihratsii. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii sotsiologichna*, 6, 96–107 (in Ukrainian).
11. Biliakovska, O. (2011). Osvitnia mihratsiia ukrainsiv do Polshchi. Retrieved from <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/19424/1/101-Bilyakovska-292-293.pdf> (in Ukrainian).
12. Andrukhovych, T. (2016). Ukrainski trudovi mihranty - tse unikalnyi shans dlia Polshchi. Retrieved from <http://www.polradio.pl/5/119/Artykul/242134> (in Ukrainian).
13. Sait hazety dlia ukrainsiv u Polshchi «Nash vybir» (2017). Retrieved from <http://naszwybir.pl/> (in Ukrainian).
14. Sait Pershoho u Polshchi ukrainskoho portalu «Harazd.net” (2017). Retrieved from <http://www.harazd.net/> (in Ukrainian).
15. Antypova, O. (2010) Ob’iednannia ukrainsiv u Polshchi. *Entsyklopediia istorii Ukrainy*, 502 (in Ukrainian).
16. Informatsiia shchodo 50-i richnytsi zorhanizovanoi diialnosti ukrainsiv v Polshchi (2017). Retrieved from http://www.oup.ukraina.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=151&Itemid=106 (in Ukrainian).
17. Sait ukrainskoho chasopysu Pidliashshia «Nad Buhom i Narvoiu» (2017). Retrieved from http://nadbuhom.pl/page_rtv.html (in Ukrainian).

18. Ofitsiina storinka ob'iednannia ukraintziv u Polshchi. Vnutrishni problemy orhanizatsii (2017). Retrieved from http://www.oup.ukrainia.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=33&Itemid=54 (in Ukrainian).
19. Ofitsiina storinka ob'iednannia ukraintziv u Polshchi. Molod i molodizhni proekty (2017). Retrieved from http://www.oup.ukrainia.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=30&Itemid=51 (in Ukrainian).
20. Ofitsiina storinka ob'iednannia ukraintziv u Polshchi. Vydavnycha diialnist i zasoby masovoi informatsii (2017). Retrieved from http://www.oup.ukrainia.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=43 (in Ukrainian).
21. Ofitsiina storinka ob'iednannia ukraintziv u Polshchi. Novyny vid Posolstva (2017). Retrieved from http://www.oup.ukrainia.com.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=123&Itemid=67 (in Ukrainian).
22. Mihus, S. (2010). «Kalynovi ostriv — Polshcha»: blyzhche do yevropeiskoho suspilstva. *Nashe slovo*, 12, 6. (in Ukrainian).
23. Mizhnarodnyi teleradiofestyval «Kalynovi mosty» (2015). Retrieved from <https://www.facebook.com/Міжнародний-телерадіофестиваль-Калинові-мости-883122225093241/> (in Ukrainian).

MEDIAPROGRAMS OF MIGRANT INTEGRATION: DIMENSION OF HISTORY OF UKRAINIAN RADIO BROADCASTING IN POLAND

T. S. Hyrina

*Classical Private University,
70B, Zhukovskiy St., Zaporizhzhia 69002, Ukraine
hirinatetyana@gmail.com*

The article presents the historical background of the formation of Ukrainian language radio broadcast content in Polish radio stations. The author presents a chronological sequence of the main stages of the history of Ukrainian radio broadcasting in Poland. The first Ukrainian-language radio programs broadcast in Polish radio stations began to appear in the middle of the last century. They were a response to the political challenges of our time. After the emergence of the Ukrainian socio-cultural society in 1956, Ukrainian-language radio programs appeared in Rzeszow, Szczecin, then in Koszalin, Olsztyn and Lublin. The next wave of Ukrainian-language radio programs in Poland began in the 1990s. The survey results also found out that Ukrainian radio broadcasting in Poland is much more developed than Polish radio broadcasting in Ukraine. The reason for this is insignificant funding of national minorities. Specific examples have demonstrated that the lack of information exchange creates stereotypes that affect the interaction of the two states negatively.

Keywords: *audience, national minority, radio program, radio station, social communication, Ukrainian community.*

Стаття надійшла до редакції 20.04.2017.

Received 20.04.2017.